

steriet, vilde man derved nødvendiggøre Ansættelsen af en speciel Embedsmand, som skulde have det Hverv at gennemgaa de købstadkommunale Forhandlinger og Beslutninger for at se, om der i disse Beslutninger skulde være noget, som er i Strid med Lovene, og en saadan Embedsmand vilde faa fuldt op at gøre og vilde derhos staa Byraadet langt mere fjern og fremmed end Amtmanden, som Byraadet dog i Regelen staa paa en yenskelig Fod med, og som ogsaa har et vist Kendskab til Forholdene i den Købstad, hvis Byraadsbeslutninger han skal føre Tilsyn med. Jeg er derfor af den Mening, at denne Overflytning — for det er i Virkeligheden kun en Overflytning af Tilsynet til Amtmændene — vil være mere praktisk end en hvilken som helst anden Ordning, man kunde tænke sig.

Byraadens Medlemsantal vil, saafremt Forslaget gennemføres, blive formindsket med en. Dette vil ikke have Betydning for de Byraads Vedkommende, hvis Medlemstal er 7, 9, 11, 13, 15 eller 17, thi de ville under alle Omstændigheder faa Lov til at forøge Antallet med to, men det kunde tænkes at faa Betydning for de Byraad, hvor man er oppe paa Maksimumstallet 19. Jeg tænker nu ikke, det vil have nogen større Betydning med Hensyn til Byraadens Arbejdskraft, om man forøger Byraadets Antal fra 19 til 21, men der kan mulig i nogle større Byer være Ønske om, at det maa ske, og dette er derfor et Spørgsmaal, som der mulig kan være Grund til at overveje i det Udvalg, som ventelig bliver nedsat om Sagen.

Hvad Udgifterne angaar, lader det sig jo ikke nægte, at der baade for Staten og for Kommunen vil blive en Merudgift, naar dette Forslag gennemføres. Det er endog muligt, at disse Merudgifter ville blive noget større, end man almindelig er tilbøjelig til at antage, thi det vil blive et temmelig stort Arbejde, der kommer til at paahvile Byraadets Formand, og det bliver ikke smaa Beløb, man kommer til at udrede. Dernæst vil der til Lokaler blive Udgifter, der dels falde paa Staten og dels paa Kommunen. I de Byer, hvor man nu har kommunale Administrationsbygninger, vil det vel ikke være nødvendigt at tilvejebringe nye Lokaler, men i de Byer, hvor man ikke har saadanne, navnlig i de mellemstore og større Byer, vil det sikkert blive nødvendigt at tilvejebringe nye, og i de Byer, hvor Byfogeden eller Retsbetjenten bor eller har Lokaler i de kommunale Raadhuuse, vil det blive nødvendigt for Sta-

ten at skaffe ham andre Lokaler. Men de Merudgifter, der saaledes kunne tænkes at ville falde paa Stat og Kommune, ville i alle Fald ikke blive saa store, at de kunne virke afskrækkende.

Jeg vil i det hele anbefale, at dette Forslag gennemføres, og jeg vil slutte mig til det Haab, den højtærede Minister udtalte ved Lovforslagets Forelæggelse, at Tiden nu maatte være inde til Forslagets Gennemførelse. Jeg vil tilføje, at Gennemførelsen af dette Forslag vil blive Slutstenen paa den Række Lovarbejder, der ere foretagne siden 1862, da man i Købstæderne kom bort fra Tokammersystemet, og som fortsattes i 1868 og senere ved Gennemførelsen af Loven om den almindelige kommunale Valgret, Arbejder, der ere gaaede i Retning af at give Købstæderne fuldt kommunalt Selvstyre under Statens Tilsyn.

Christian Rasmussen: Det ærede Medlem, der nu satte sig, fremkom med en hel Del historiske Betragtninger angaaende det her foreliggende Spørgsmaal, Betragtninger, som vi andre, der i en Række af Aar have haft Lejlighed til nu og da at beskæftige os med den foreliggende Sag, udmærket godt kende, og som jeg derfor ikke skal komme videre ind paa. Det ærede Medlem udtalte i sin Indledning forskellige smukke Ord om de kongevalgte Borgmestre kontra de folkevalgte Repræsentanter. Det ærede Medlem talte der noget paa den ene Side og noget paa den anden Side. Paa den ene Side klappede han de kongevalgte Borgmestre, paa den anden Side roste han de dygtige folkevalgte Repræsentanter. Der kunde maaske under visse Forhold være Anledning til at komme ind paa de Betragtninger, det ærede Medlem her fremsatte. Jeg skal dog ikke falde for denne Fristelse, som Sagerne nu ligge. Jeg vil kun udtale min Glæde over, at vi nu endelig en Gang have faaet forelagt et Regeringsforslag om denne Sag. Det har kostet ikke saa faa Anstrengelser at komme saa vidt.

Første Gang et Lovforslag af denne Art har foreligget, var det fremsat af afdøde C. Berg, Monrad og flere; senere have adskillige andre Medlemmer af Tinget gjort det samme. Jeg har selv en Gang staaet som mit Partis Ordfører for et saadant Forslag. I Fjor havde vi igen et Lovforslag om denne Sag, som man troede havde nogen Udsigt til at blive gennemført, fordi Regeringen gjorde det til sit.